Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XXI, Seria II. Nr. 4956 | 4 PAGINI — 25 BANI | Joi 22 aprilie 1965

În întîmpinarea zilei de

1 MAI

A 95-a aniversare a nașterii lui V. I. Lenin

Alte colective de muncă raportează:

ANGAJAMENTUL ÎNDEPLINIT

● 10 ÎNTREPRINDERI DIN REGIUNEA BRAȘOV

Printre cele 10 întreprinderi industriale din regiunea Brașov care au îndeplinit în întregime angajamentele prevăzute în prima etapă a întrecerii socialiste din acest an — ziua de 1 Mai, se află și Uzina „Rulmentul". Perfecționarea procesului de producție, înzestrarea noii hale cu utilaje și mașini de înaltă tehnicitate, aplicarea unui mare număr de măsuri tehnico-organizatorice și îmbunătățirea indicelui de utilizare a cuptoarelor și agregatelor a ajutat colectivul acestei unități să realizeze peste plan o producție globală în valoare de 870 000 lei și să livreze în plus 11 200 rulmenți de calitate superioară, în loc de 10 000 cît prevedea angajamentul.

● MINERII MARAMUREȘENI

Minerii maramureșeni au realizat în cinstea zilei de 1 Mai o producție globală cu peste 3 800 000 lei mai mare decît aceea luată în angajament. Printr-o mai bună folosire a mașinilor și utilajelor, ei au dat peste plan o producție marfă în valoare de aproape un milion de lei, iar ca urmare a îmbunătățirii calității minereului au eliminat cheltuieli de excavare, transport și prelucrare pentru circa 16 000 tone de steril. În fruntea întrecerii pentru îndeplinirea sarcinilor de plan continuă să se afle colectivele exploatărilor miniere Cavnic, Băiut, Schitu și Nistru.

● FABRICA „SINTEZA" - ORADEA

ORADEA (de la corespondentul nostru). — Graficul întrecerii socialiste indică la Fabrica chimică „Sinteza" îndeplinirea și depășirea angajamentelor luate în cinstea zilei de 1 Mai. Măsurile tehnico-organizatorice, avîntul în muncă al muncitorilor, strădania lor continuă de a-și ridica nivelul cunoștințelor profesionale, au ca efect o creștere a productivității muncii față de plan cu 3,6 la sută. În aceeași perioadă de timp angajamentul de economii luat a fost depășit cu 105 000 lei, la care se adaugă un plus de 49 000 lei beneficii. Valoarea producției globale și a producției marfă date peste angajament ajunge la 357 000 lei și respectiv 284 000 lei.

● PETROLIȘTII PLOIEȘTENI

Printre metodele folosite de petroliștii ploiețeni în scopul descoperirii și înlăturării defectelor ce intervin la sonde este și aceea bazată pe izotopi radioactivi. La repararea a circa 20 de sonde din schelele Cîmpina, Tîrgoviște, Gura Ocniței, Boldești și Băicoi, unde s-a aplicat această metodă, descoperirea și înlăturarea defectelor a durat cu 120 de zile mai puțin decît timpul necesar pentru executarea intervențiilor după procedeele obișnuite.

Metodele moderne folosite la extracția țițeiului au asigurat o mai bună funcționare a sondelor și, prin aceasta, îndeplinirea de către petroliștii ploiețeni a angajamentelor luate în cinstea zilei de 1 Mai cu 12 zile mai devreme.

(Agerpres)

Tînărul inginer Moraru Octavian de la secția montaj a Uzinelor „Unirea" din Cluj este preocupat de ridicarea calificării tinerilor din secție. Iată-l împreună cu montatorii Pavoy Francisc și Pop Ilie la un război automat de țesut bumbac care urmează să fie montat de oameni.

STRĂLUCIREA OȚELURILOR ALIATE

Oțelăria Uzinelor „Industria sîrmei" din Cîmpia Turzii nu impresionează prin masivitate, printr-o mare dezlănțuire de energie — așa cum se întîmplă cînd pășești în halele oțelăriilor de la Hunedoara sau Reșița. La Cîmpia Turzii, oțelul se topește în cuptoare mult mai mici, mai ușor manevrabile, cu majoritatea fazelor de elaborare a metalului mecanizate. Am putea spune că hala aceasta, cu ventilatoare pentru purificarea aerului, cu zumzetul ciudat, ca de trăznet înăbușit, al electrozilor, cu oamenii care se mișcă agil, mînuind diferite aparate — seamănă mai mult cu un laborator. Nici n-am greși comparația pentru că, de fapt, aici se elaborează oțeluri aliate cu o largă și, am putea spune, pretențioasă aplicare. De aici, pleacă încărcături cu prețioase „lingouri" de oțel fin spre Uzinele „1 Mai" din Ploiești, oțel folosit la fabricația sapelor de foraj a căror calitate superioară este unanim recunoscută în industria mondială a extracției petrolului. Tot la „Industria sîrmei" se fabrică anumite oțeluri speciale, necesare uzinelor „Steagul roșu" și „Tractorul" din Brașov, a căror produse finite sînt cunoscutele autocamioane CARPAȚI și BUCEGI, precum și tractorul „Universal 650" recent premiat la marea competiție industrială internațională de la Leipzig. Iată că, amintind numai cîteva amănunte ale „relațiilor" pe care le întreține mica oțelărie, am ilustrat, de fapt, importanța ei în angrenajul complex al întregii noastre industrii socialiste. Efortul colectivului de oțelari, grija deosebită a conducerii uzinei, a organizațiilor de partid și de tineret, sînt canalizate spre obținerea unui oțel de calitate superioară. Nu se precupețește nici un fel de efort, toate ideile, părerile oamenilor sînt discutate cu multă atenție și concluziile la care se ajunge se transformă în timpul cel mai scurt în măsuri pline de eficacitate.

Inginerul Alexandru Lișcan, tehnologul secției, ne-a vorbit despre aceste măsuri. Printre cele cu eficiența cea mai mare enumerăm controlul oțelului în toate etapele de elaborare a șarjelor, luarea de probe pentru analizele chimice, fapt care permite corecta-

PAVEL AIOANEI

(Continuare în pag. a II-a)

În sprijinul industriei

Institutul politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Capitală are convenții de colaborare cu numeroase întreprinderi, instituții și institute din întreaga țară, împreună cu care rezolvă importante probleme legate de necesitățile producției industriale.

Recent, cadre didactice din acest institut au acordat sprijin la efectuarea unor examene metalografice și la stabilirea unor noi procese tehnologice în Uzinele „Electromagnetica" din Capitală, au ajutat la îmbunătățirea metodelor de lucru folosite de Trustul de foraj-extracție din Ploiești, au colaborat la perfecționarea unor utilaje aparținînd Întreprinderii „Filatura romînească de bumbac" din București etc.

În acest trimestru, la Uzinele „Electronica", cadrele didactice de la institutul bucureștean vor face studii cu privire la diferite metode de verificare a funcționării radioreceptoarelor și televizoarelor, la Fabrica de mase plastice din Iași vor studia îmbunătățirea condițiilor de protecția muncii, iar la Trustul minier Deva vor determina caracteristicile unor separatori magnetici.

(Agerpres)

ADUNAREA SOLEMNĂ DIN CAPITALĂ

În sala Teatrului de Operă și Balet al R. P. Romîne a avut loc miercuri, după-amiază, adunarea solemnă organizată de Comitetul orășenesc-București al P.M.R., cu prilejul celei de-a 95-a aniversări a nașterii lui Vladimir Ilici Lenin.

Scena era dominată de chipul lui Lenin aflat pe fondul unui steag purpuriu, alături de chemarea „Trăiască marxism-leninismul !" și datele comemorative 1870—1965.

În prezidiul adunării au luat loc tovarășii Gheorghe Apostol, Ștefan Voitec, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdeț, Florian Dănălache, prim-secretar al Comitetului orășenesc-București al P.M.R., Isac Martin, președintele C.C.S., acad. Ilie Murgulescu, președintele Academiei R. P. Romîne și Gheorghe Stoica, membri ai C.C. al P.M.R., Petre Enache, prim-secretar al C.C. al U.T.M., Mia Groza, vicepreședinte a Consiliului Național al Femeilor, I. K. Jegalin, ambasadorul Uniunii Sovietice în R. P. Romînă, Demostene Botez, președintele Uniunii Scriitorilor din R. P. Romînă, Dionisie Balaș, maistru la Uzinele „Vulcan", Lucreția Baciu, muncitoare la Întreprinderea „Industria Bumbacului", Constantin Ion, muncitor la Uzinele „Grivița Roșie".

La adunare au participat membri ai C.C. al P.M.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai unor organizații obștești și instituții centrale, activiști de partid, vechi militanți ai mișcării muncitorești din țara noastră, oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile bucureștene, oameni de știință și cultură, generali și ofițeri superiori.

Au fost prezenți șefii unor misiuni diplomatice acreditați în R. P. Romînă și alți membri ai corpului diplomatic.

Adunarea a fost deschisă de tov. Florian Dănălache.

Despre cea de-a 95-a aniversare a nașterii lui Vladimir Ilici Lenin a vorbit tov. Gheorghe Stoica, membru al C.C. al P.M.R.

Expunerea a fost subliniată cu vii și îndelungi aplauze.

La sfîrșitul adunării a avut loc un concert festiv.

(Agerpres)

(Citiți în pag. a III-a Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Stoica).

Îndemnul lui Lenin

Vladimir Ilici Lenin, titan al gîndirii și acțiunii revoluționare, de la a cărui naștere se împlinesc 95 de ani, trăiește veșnic în conștiința popoarelor ca genial învățător și conducător al omenirii muncitoare, luptător neobosit pentru triumful cauzei socialismului și comunismului.

În faptele și viața lui Lenin, în opera sa bogată, cuprinzătoare, tînăra generație găsește un izvor prețios de învățăminte, un îndemn înflăcărat de a învăța.

Făurirea noii orînduiri a deschis larg drumul către învățătură, către cultură. La scurt timp după victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, Lenin spunea: „Înainte, întreaga inteligență, întregul geniu al omenirii era numai pentru a asigura unora toate binefacerile tehnicii și ale culturii și a lipsi pe ceilalți de lucrul cel mai necesar — cultura și progresul. Acum însă toate minunile tehnicii și ale culturii vor deveni un bun al întregului popor".

Lenin vorbea cu mîndrie și încredere despre numeroasele talente care există în rîndurile maselor muncitoare și prezicea că poporul, căruia i s-a deschis posibilitatea de a construi societatea socialistă pe baza tuturor realizărilor tehnicii și culturii, va schimba din temelii vechea societate nedreaptă, ridicînd în locul ei una nouă, dreaptă, umană în care masele să se bucure de toate binefacerile și cuceririle civilizației.

Ca urmare a luptei și muncii duse neobosit de poporul nostru, sub conducerea fermă și înțeleaptă a partidului, această previziune a lui Lenin s-a adeverit și în țara noastră. Acordînd o neslăbită atenție dezvoltării puternice a noilor forțe și relații de producție, Partidul Muncitoresc Romîn și statul democrat-popular, au desfășurat pe un front larg revoluția culturală.

„A fi membru al Uniunii Tineretului — spunea Lenin — înseamnă a face în așa fel încît să închini munca ta, forțele tale cauzei comune... Numai printr-o astfel de muncă tinerii și tinerele devin comuniști adevărați".

Condus și educat de partid, avînd drept model munca și activitatea comuniștilor, tineretul patriei noastre crește în spiritul moralei comuniste, al patriotismului socialist, s-a călit și se călește în lupta pentru înfăptuirea celor mai îndrăznețe năzuințe închinate fericirii poporului și înfloririi patriei.

Avîntul multilateral al economiei socialiste, impetuosul mers înainte al industriei și agriculturii, creșterea continuă a bunăstării celor ce muncesc — rezultat al înfăptuirii politicii științifice, marxist-leniniste a partidului nostru — constituie temelia trainică a înfloririi culturii, a drumului nestăvilit al maselor, al întregului tineret către comorile culturii.

Partidul și statul nostru acordă o neslăbită atenție instruirii și educării tinerei generații, dezvoltării învățămîntului de toate gradele, formării de specialiști de înaltă competență. Porțile școlilor noastre sînt deschise tuturor tinerilor dornici de învățătură. Întregul învățămînt din țara noastră, de la clasa I și pînă la terminarea școlii superioare, este gratuit. Principiul marxist-leninist potrivit căruia socialismul poate fi construit numai de oameni cu înalt nivel de conștiință, cu pregătire culturală și profesională, a stat și stă la baza revoluției culturale inițiată și condusă de Partidul Muncitoresc Romîn.

Construirea de numeroase noi întreprinderi în anii șesenalului, înzestrarea continuă a industriei cu tehnica modernă, au pus în fața organizațiilor U.T.M. sarcina de a îndruma tineretul spre creșterea continuă a calificării profesionale, spre însușirea cu rîvnă a tehnicii noi, de a ajuta pe elevii din școlile profesionale și tehnice în însușirea temeinică a cunoștințelor teoretice și practice.

(Continuare în pag. a III-a)

Ședința Consiliului de Stat al R. P. Romîne

În ziua de 21 aprilie a.c., a avut loc la Palatul Republicii ședința Consiliului de Stat al R. P. Romîne, prezidată de tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Stat. Au luat parte tovarășii Ion Gheorghe Maurer, Ștefan Voitec și Avram Bunaciu, vicepreședinți ai Consiliului de Stat, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, Anton Breitenhofer, Ion Cosma, Constantin Daicoviciu, Vasile Daju, Constantin Drăgan, Athanase Joja, Cristofor Simionescu, Ludovic Takacs, Iacob Teclu și Vasile Vîlcu, membri ai Consiliului de Stat.

Secretarul Consiliului de Stat a prezentat o informare asupra actelor adoptate de la ultima sesiune a Marii Adunări Naționale.

Au fost emise decrete privind diverse domenii ale administrației de stat, printre care: Decretul privind organizarea și funcționarea Comitetului de stat pentru valorificarea produselor agricole și Decretul privind modificarea legii pentru organizarea judecătorească.

Consiliul a ratificat Acordul de colaborare culturală și științifică între guvernul R. P. Romîne și guvernul R. P. Polone și Acordul de colaborare în domeniile științei, educației, ocrotirii sănătății, culturii și sportului între R. P. Romînă și Republica Guineea.

A fost ratificat, de asemenea, Decretul pentru aderarea R. P. Romîne la Convenția privind aviația civilă internațională de la Chicago (din 7 decembrie 1944).

Au fost conferite ordine și medalii unor lucrători care s-au evidențiat în mod deosebit la organizarea Expoziției realizărilor economiei naționale a R. P. Romîne, unor muncitori, tehnicieni și ingineri din cadrul Ministerului Industriei Metalurgice, pentru merite în realizarea unor obiective industriale importante la Combinatul siderurgic Hunedoara și altora.

Au fost rezolvate apoi lucrări curente.

(Agerpres)

O nouă gospodărie agricolă de stat

GALAȚI (de la corespondentul nostru).

În cursul zilei de 20 aprilie, pe noua hartă a pămînturilor scoase din împărăția apelor, a stufului și a păpurișului din Insula Mare a Brăilei, în incinta îndiguită, a luat ființă G.A.S. Filipoiu. Noua unitate agricolă este cea de a doua (după G.A.S. Vîlciu) a Trustului Gostat Brăila care a luat ființă în această zonă, în ultimele 5 luni. Terenurile noii gospodării se întind în prezent pe 1 256 de hectare, urmînd ca pînă la sfîrșitul anului, pe măsura smulgerii a noi terenuri de sub apă, prin vastele lucrări de defrișări, destufizări și desecări ce se efectuează aici, suprafața să ajungă la circa 5 000 de hectare.

Activitate intensă la semănatul porumbului în G.A.S. Vitănești, regiunea București

Rîtm întens, lucrări de calitate!

Cît timp vremea n-a fost favorabilă, mecanizatorii și țăranii cooperatori din raionul Mizil au lucrat, în toate orele bune, la pregătirea terenului pentru porumb, în orezării, grădinile de legume, vii și livezi. La cooperativa agricolă din Mizil, după însămînțarea celor 140 hectare cu culturi din epoca întîi, mecanizatorii au pregătit, în întregime, cele 360 hectare de teren pentru cultura porumbului. Terenul cernoziom ciocolat mai fusese o dată lucrat cu grapa, perpendicular pe arătură. Acum, au mai trecut o dată cu discul pentru reactivarea stratului germinativ. Înaintea discului au fost împrăștiate mecanic îngrășăminte chimice. S-au revăzut încă o dată semănătorile, s-au aranjat sacii pe hibrizi, sole și brigăzi. Acum se lucrează în întreaga zi-lumină la semănatul porumbului.

Același lucru îl fac și cooperatorii de la Cioranii de Jos. După ce au pregătit 1 000 de hectare care vor fi semănate cu porumb și au asigurat cele 21 tone de sămînță cu patru zile în urmă s-a trecut la semănat. Avînd terenul pregătit bine, mecanizatorii au reușit să însămînțeze zilnic cu 15—20 de hectare mai mult decît este planificat. Așa cum merge munca, există garanția că ei își vor respecta angajamentul luat: să scurteze cu trei zile perioada de semănat și să obțină la toate recepțiile calificativul „foarte bine".

Cu ritm sporit se lucrează și la cooperativele agricole de producție Glodeanu, Movila Banului, Vadu Săpat, Colceag și în alte părți. De exemplu, mecanizatorii care lucrează la Glodeanu au folosit întreaga zi-lumină și au reușit să însămînțeze în patru zile 600 de hectare, din cele 1 200 planificate. Astfel, ei vor reuși ca în alte trei zile să termine semănatul.

Pînă acum, în raion s-au însămînțat aproape 9 000 de hectare din cele 35 000 planificate. Dacă în prima zi viteza de lucru a fost de 1 000 de hectare, acum s-a ajuns la 3 000 și ea sporește, fără a dăuna calității. O dozare mai bună a forțelor, o organizare mai judicioasă a muncii vor putea duce negreșit la terminarea acestei importante lu-

N. BARBU
I. MARCOVICI

(Continuare în pag. a II-a)

Școala superioară și producția

ing. **Nicolae Constantin**
Uzinele „1 Mai" Ploiești

Au trecut cîțiva ani de cînd am absolvit facultatea. După obținerea diplomei de inginer în specialitatea tehnologia construcției de mașini am fost repartizat la Uzinele „1 Mai" din Ploiești, întreprindere renumită în producția de utilaj petrolier. La început am primit ca sarcină să lucrez în secția „uzinaj", secție de prelucrări mecanice. Secția îmi era destul de bine cunoscută; aici îmi făcusem, ca student, o bună parte din practica în producție. Datorită acestui lucru, cît și sprijinului pe care l-am primit din partea muncitorilor și a celorlalți ingineri nu mi-a fost greu să mă integrez repede în problemele secției, să-mi însușesc temeinic sarcinile și obiectivele din momentul respectiv și să-mi aduc și eu, chiar de la început, contribuția la realizarea lor.

Chiar din primele zile de muncă, pus să rezolv diverse sarcini, mi-am dat seama cît de valoroase sînt cunoștințele pe care le-am primit în facultate. Nu cred să fie luată drept lipsă de modestie mărturisirea că cele dintîi succese ca și cele de mai tîrziu, se datorează muncii serioase din anii studenției, pentru o pregătire multilaterală în profesiune. În producție am văzut adevăratul preț al unui studiu perseverent, conștiincios. Și nu pot decît să-mi exprim, și cu acest prilej, recunoștința față de tovarășii profesori care ne-au îndemnat și ajutat tot timpul să ne însușim cunoștințe temeinice, bogate, să nu lăsăm de-o parte nimic din ceea ce se leagă de profesiunea aleasă. N-o să mă refer la toate disciplinele pe care le-am studiat ca să ilustrez cele spuse, o să mă opresc la cîteva exemple. Lucrînd în secția „uzinaj" sarcinile mele se refereau la proiectarea și urmărirea execuției unor dispozitive de prindere a pieselor pe diferite mașini-unelte, de prindere a sculelor așchietoare. Îndeplinirea în bune condiții a acestor sarcini mi-ar fi fost imposibilă fără stăpînirea temeinică, subliniez încă o dată, foarte temeinică, a cunoștințelor ce ni s-au predat în facultate în cadrul cursurilor „Tehnologia construcției de mașini", „Organe de mașini, „Bazele proiectării dispozitivelor", „Rezistența materialelor" și altele. Firește, în procesul muncii nici nu-ți dai seama că pentru îndeplinirea fiecărei sarcini faci apel permanent la cunoștințele dobîndite. Sînt însă cazuri cînd această solicitare iese deosebit de clar în evidență. De pildă, nu o dată, cînd m-am ocupat de analiza posibilităților de execuție a unor piese unicat, am fost pus în situația de a apela la unele cursuri, de a revedea unele capitole. Erau lucruri pe care trebuia să le cunosc și n-aș mai fi făcut acum o muncă în plus, dacă în facultate aș fi tratat anumite lucruri cu mai mare atenție? Nu mi se pare rușinos, ca după ce ai absolvit facultatea să te mai întorci la cursuri, să mai vezi anumite lucruri, să le adîncești. Cred însă — și spun acestea gîndindu-mă că pot fi de folos celor care sînt încă studenți — că e mai bine, mai util să n-ai nevoie de așa ceva: timpul pe care l-ai pierde revăzînd lucruri studiate odată l-ai putea folosi pentru a afla lucruri noi, care să îmbogățească și să țină „la zi" cunoștințele însușite în facultate. Disciplinele menționate mai sus sînt discipline de specialitate. Necesitatea studierii lor temeinice ne părea, din această cauză, evidentă încă în facultate. Sînt însă discipline, cursuri, a căror deosebită importanță am înțeles-o pe deplin abia în producție. Se împart în două categorii aceste obiecte: cele menite să formeze baza teoretică a însușirii specialității și cele cărora greșit le spunem auxiliare sau ajutătoare, al căror scop este completarea specialității. Din prima categorie fac parte matematica, fizica, mecanica etc. Le studiam fiindcă știam că fără ele nu ne vom putea însuși disciplinele de specialitate. În uzină m-am convins însă că utilitatea lor nu se sfîrșește o dată cu începerea sau dobîndirea specializării. De-o bună perioadă de timp lucrez la serviciul tehnologic, ca inginer proiectant în sectorul „proiectarea dispozitivelor". Nu numai în această muncă de proiectare, dar în orice loc din uzină, inginerul e pus mereu în situația să studieze, să calculeze, să creeze. Matematica, ca și mecanica și toate celelalte discipline teoretice îi sînt permanent necesare.

Din cea de-a doua categorie, în cadrul facultății noastre făcea parte, de pildă, „Electrotehnica". Constructor de mașini fiind, ocupîndu-mă după cum am spus, de proiectarea dispozitivelor, cunoștințele însușite la acest curs ajutător îmi sînt de foarte mare utilitate.

Dar dacă în facultate priveam „Electrotehnica" ca o disciplină „ajutătoare", astăzi, prin prisma experienței cîtorva ani de producție, iată, îndrăznesc să sugerez unele propuneri care, după părerea mea, ar putea face și mai util acest curs pentru specialitatea construcții de mașini. Nu știu dacă situația s-a schimbat, dar în cazul promoțiilor de acum 3—4 ani, la cursul de electrotehnică se punea accent pe formule și calcule, trecîndu-se mai ușor peste aspectele practice ale utilizării energiei electrice. Consider că ar fi bine să se insiste mai mult asupra posibilităților de folosire a energiei electrice în întreprinderile metalurgice, utilajele în care se aplică (motoare, electromagneți, relee etc.) și într-o mai mică măsură asupra formulelor și calculelor de rețele electrice, lucruri care folosesc mai puțin unui inginer mecanic.

În privința altor discipline, s-ar cuveni ca exemplele care ilustrează diferite capitole să fie înnoite, actualizate pentru a da viitorilor specialiști o imagine mai apropiată de realitățile în care vor fi chemați să-și aplice cunoștințele. Mă refer în special la cursurile de „Teoria mecanismelor și mașinilor" și la „Mașini-unelte". La cursul de „Bazele proiectării dispozitivelor" aș propune să se analizeze posibilitatea prezentării mai ample a elementelor dispozitivelor și sculelor verificatoare, dată fiind importanța pe care o capătă tipizarea și standardizarea în condițiile extinderii automatizării și ale folosirii metodelor avansate de mare productivitate. Același capitol, despre tipizare, ar trebui dezvoltat și la cursul de „Mașini-unelte". Aici aș considera, de asemenea, necesar să se insiste îndeosebi asupra cazurilor tipice de prindere a pieselor și a sculelor pe mașini-unelte, a preciziei care se poate obține prin folosirea diferitelor metode de prelucrare. Cursurile de „Organizare și planificare" (ca student am cam neglijat studiul problemelor economice, fapt pentru care după absolvire a trebuit să depun o muncă serioasă de recuperare) și „Bazele proiectării uzinelor" de a căror utilitate se convinge fiecare inginer îndată după ce este repartizat la locul de muncă, pot să-și sporească și mai mult eficienta în pregătirea cadrelor de specialiști dacă vor reflecta într-o măsură sporită imaginea de azi a întreprinderilor noastre industriale, dacă se vor înscrie și ele, alături de disciplinele tehnice propriu-zise, în programa practicii în producție.

Tehnica și știința se dezvoltă continuu; apar mașini noi, procedee și materiale noi, metode mai avansate. Un inginer trebuie să fie în permanență la curent cu aceste noutăți, pregătirea sa trebuie să țină pasul cu aceste cuceriri ale științei și tehnicii. Iată de ce studiul nu se încheie o dată cu terminarea facultății, el trebuie să rămînă pentru tînărul inginer, pentru totdeauna o ocupație la fel de organizată, de metodică și perseverentă. Este una din cele mai importante concluzii pe care am desprins-o din experiența puținilor mei ani de muncă în uzină.

Primire la Consiliul de Miniștri

Gheorghe Gaston Marin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele Comitetului de Stat al Planificării, a primit miercuri după-amiază pe Manuel Perez Guerrero, ministrul minelor și hidrocarburilor din Venezuela, general de brigadă Rafael Alfonso Ravard, reprezentantul Venezuelei la Reuniunea guvernatorilor Băncii internaționale de reconstrucție și dezvoltare, și Andres Aguilar Mawdsley, ambasador și reprezentant permanent al Venezuelei în Comisia economică O.N.U. pentru Europa.

La întrevedere, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, a fost de față Mihail Florescu, ministrul industriei petrolului și chimiei.

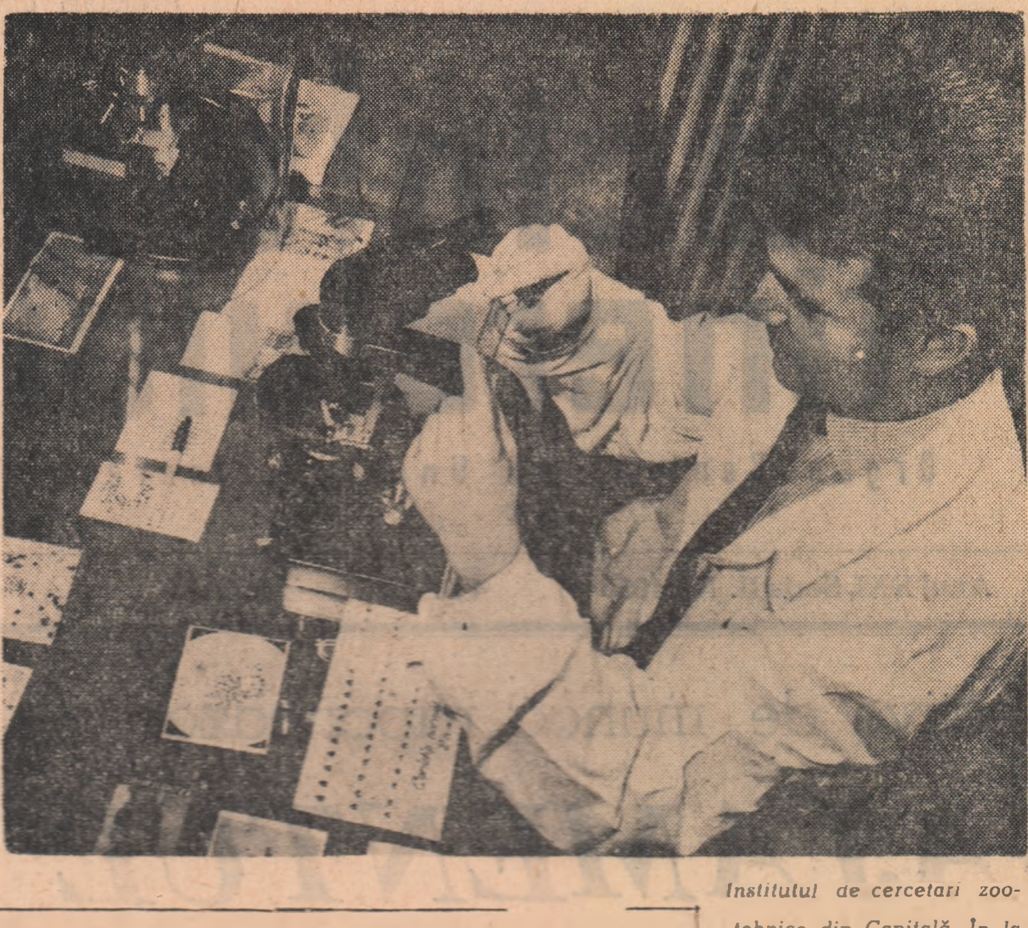

Institutul de cercetări zootehnice din Capitală. În laboratorul de genetică animală

Foto: AGERPRES

Informații

Miercuri dimineața au început în Capitală lucrările celei de-a VI-a sesiuni științifice a Institutului de balneologie și fizioterapie. Participă academicieni, cadre didactice din București, Iași, Cluj, Tg. Mureș, precum și specialiști din stațiunile balneoclimatice și serviciile de fizioterapie din țară.

După prezentarea lucrării „Orientarea cercetării științifice în balneo-fizioterapie pe anul 1964" au fost expuse 13 comunicări de specialitate. Comunicările tratează probleme privind metodologia de tratament, aspecte de endocrinologie și pediatrie, mecanisme de acțiune și reactivitatea în balneo-fizioterapie.

Lucrările sesiunii continuă.

★

Miercuri seara a sosit în Capitală, generalul maior Sambas Atmadinata, noul ambasador extraordinar și plenipotențiar al Indoneziei în Republica Populară Romînă.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, noul ambasador indonezian a fost întîmpinat de Dionisie Ionescu, ambasador, directorul Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe.

Au fost de față membrii ambasadei Indoneziei la București, în frunte cu Wisnu, însărcinat cu afaceri a.i.

(Agerpres)

• SPORT • SPORT • SPORT •

Iar... „pe descălțate"!

La numai cîteva zile de la publicarea în ziarul nostru a articolului „S-a jucat pe descălțate", în care criticam ieșirile nesportive ale unor fotbaliști din prima categorie, ieri, pe Stadionul „23 August", am fost din nou martorii unor asemenea manifestări.

De ce oare unii dintre fotbaliștii noștri consacrați: Popa, Ștefan, Frățilă, Ivan (Dinamo); D. Popescu, Mafteuță (Progresul) — adesea selecționați în echipele reprezentative — disprețuiesc elementarele norme de conduită sportivă, lovindu-și intenționat adversarii, protestînd la deciziile arbitrului?

Meciul Dinamo — Progresul ne-a oferit în ambele reprize „dueluri" între „cavalerii" Popa — D. Popescu; Ivan — Mafteuță care și-au urmărit mai mult picioarele decît balonul. Duelul nesportivității a culminat în repriza secundă, cînd arbitrul a decis o lovitură de 11 metri, „motiv" de vehemente proteste din partea formației Progresul. Ca să fie în... ton, Mafteuță se rățoiește impertinent la arbitru, fapt ce atrage după sine eliminarea lui de pe teren.

Salutară intervenția antrenorului Ozon, care și-a chemat la ordine echipa, și în primul rînd, pe Mafteuță. (Ordinea asta ar fi bine să se simtă și înainte de meciuri!). Gestul antrenorului Ozon trebuie urmat de măsuri hotărîte pentru sancționarea celor care au comis abateri în acest meci. Despre comportarea sportivilor dinamoviști am scris și cu alte ocazii. E drept, am primit la ziar și un răspuns în care se precizează că „s-au luat măsuri". Numai că, pînă în prezent, rezultatele acestor măsuri nu se prea văd.

Zecile de mii de spectatori prezenți pe stadion au dezaprobat pe cei vinovați de abaterile petrecute la acest meci și așteaptă din partea cluburilor, a Federației de fotbal să ia măsuri severe pentru sancționarea acestora, pentru îndepărtarea definitivă a unor asemenea manifestări de pe terenurile noastre de sport.

Fotbaliștii noștri au dovedit nu o singură dată că știu să-și respecte adversarul (frumosul gest al lui Datcu, care l-a sărutat pe Mîndru după sfîrșitul partidei).

În meciul următor, deși a existat o miză la fel de mare, fotbaliștii formațiilor Rapid și Steaua au desfășurat un joc în limitele sportivității (...cu unele excepții, totuși!).

VASILE RANGA

Iată rezultatele înregistrate în provincie: Crișul Oradea — Steagul Roșu Brașov 2—0 (1—0). Ambele echipe au ratat cîte o lovitură de la 11 m; au marcat Jenei, autogol în minutul 27, și Jacob în minutul 67; U.T. Arad — Știința Cluj 2—1 (2—1). Punctele gazdelor au fost înscrise de Donciu (min. 16), Tîrlea (min. 33) și respectiv Bretan (min. 25); Farul Constanța — Știința Craiova 1—0 (1—0) a marcat Tufan în minutul 26; Minerul Baia Mare — Dinamo Pitești 2—0 (1—0). Punctele au fost realizate de Halagian (min. 21) și Soo (min. 47); C.S.M.S. Iași — Petrolul Ploiești 0—0.

Pe scurt

După o zi de odihnă, miercuri la Ljubljana au fost reluate campionatele mondiale de tenis de masă cu disputarea primelor meciuri din cadrul probelor de simplu. Pentru titlurile de campioni ai lumii se întrec 273 de jucători din 44 de țări și 133 de jucătoare, reprezentînd 32 de țări. In meciul de debut tînăra noastră reprezentantă Viorica Ivan a eliminat-o cu 3—0 (21—12; 21—19; 22—20) pe Viala (Franța). Celelalte jucătoare ale țării noastre Maria Alexandru, Ella Constantinescu și Eleonora Mihalca vor intra astăzi în competiție. De asemenea, sînt programați tot astăzi Dorin Giurgiucă, Radu Negulescu, Adalbert Rethi, Gheorghe Cobîrzan și Gelu Păun.

În prima zi a probelor de simplu n-au fost înregistrate surprize. De menționat numai că jucătoarea Karington (Anglia) a reușit să o întreacă cu 3-1 pe campioana Franței Le Bras.

● La Roma s-a deschis primul Congres internațional de psihologia sportului organizat de federația de medicină sportivă din Italia. Participă delegați din 36 de țări printre care și R. P. Romînă. În timpul lucrărilor vor fi prezentate comunicări, referate și filme cu subiect sportiv.

(Agerpres)

Strălucirea oțelurilor aliate

(Urmare din pag. I)

rea anumitor greșeli pe loc, astfel ca la elaborarea șarjei calitatea superioară să fie asigurată. În cadrul întrecerii socialiste pe schimburi și în cadrul aceluiași schimb, pe cuptoare, se acordă o grijă deosebită, cum spuneam, urmăririi procesului de producție de către toți oțelarii, pregătirii materialelor și, în special, acordarea unei atenții mari pentru dezoxidarea lor prin difuziune... I-am văzut pe topitori la lucru. Schimbul maistrului Uțiu Iosif, al maistrului Bența Cornel și al lui Mitrea Ștefan. O calitate a acestui colectiv este tinerețea. Cu toate că ei dau produse de calitate, folosesc din plin capacitatea cuptoarelor, își propun de fiecare dată mai mult.

Era schimbul maistrului Uțiu Iosif. Dacă îți propui să faci o reprezentare grafică a îmbunătățirii calității oțelului produs de acest schimb, ar rezulta o linie ușor curbată dar, mai ales în vremea din urmă în continuă ascensiune. In urma efortului colectiv, au obținut un procent de puritate superior în proporție de aproape 11 la sută față de schimburile maiștrilor Bența Cornel sau Mitrea Ștefan. Poate acest succes se datorează și operativității cu care au știut să pună în aplicare măsurile tehnico-organizatorice despre care vorbeam mai sus. Și, în afară de asta, poate au fost mai atenți la cursurile de ridicare a calificării, organizate pentru toate categoriile de oțelari. În acest sens s-au evidențiat pînă în prezent atît Gligor Oprinca, Nemeti Iosif cît și Deji Iuliu, Bența Mihail și alții. Nici maistrul oțelar Mitrea Ștefan n-a vrut să se lase mai prejos. La sfîrșitul trimestrului trecut, schimbul său dăduse rezultate sub posibilitățile sale. Maistrul Mitrea și-a luat angajamentul să îmbunătățească activitatea schimbului său. Și, într-adevăr, cele mai recente rezultate arată că angajamentul a fost respectat. Iată, de pildă, situația din săptămîna trecută: cuptorul II s-a angajat să depășească planul cu 2,5. Realizarea: 29,7! Iar în privința calității, angajamentul prevedea indicele de calitate superioară de 2,2, iar realizarea a urcat această cifră la 3,6!

Vorbind despre succesele oțelarilor de la „Industria sîrmei", alături de celelalte realizări în întrecerea socialistă, s-ar putea enumera reducerea procentului de rebut cu 3 la sută, a materialelor declasate cu 7,5 la sută; la cuptoarele electrice, reducerea rebutului provenit din stropirile reci, cu 2 la sută, față de 7,6 la sută cît s-a semnalat în 1964, iar în privința rebutului cauzat de analizele chimice necorespunzătoare, acesta a scăzut față de anul trecut cu 30 la sută.

Și de data aceasta, cifrele au avut „limbajul" lor, rece în aparență. Dar dacă privim dincolo de aparenta lor răceală — descoperim strălucirea, frumusețea muncii oamenilor. Încă un efort — și ziua de 1 Mai îi va găsi pe toți oțelarii cu satisfacția îndeplinirii și chiar depășirii angajamentelor luate.

„În recreație"... la noua Școală de 8 ani nr. 10 din cartierul „Steagul Roșu"-Brașov

Foto: N. STELORIAN

TELEVIZIUNE

JOI 22 APRILIE

19,00 Jurnalul televiziunii. 19,20 Pentru copii: Aventurile echipajului Val-Vîrtej: Cine este Yeti? 20,00 Emisiune de știință: Cîte ceva despre peștii oceanici comestibili. 20,20 „Comoara din Vadul Vechi". 21,50 „Omagiu lui Lenin" montaj de versuri. 22,00 Cîntă soprana Maria Goia și baritonul Alexandru Farcaș. În încheiere: Buletin de știri. Buletin meteorologic.

VINERI 23 APRILIE

18,30 Universitatea tehnică la televiziune. Automatizarea agregatelor de bază din industria siderurgică (II). 19,00 Jurnalul televiziunii. 19,20 Pentru tineretul școlar: Aventurile lui Tom Sawyer (III). Salvarea lui Muff Potter. 20,00 Săptămîna. 21,00 Emisiune de artă plastică: Muzeul Luvru (II). 21,40 Miniaturi... în operete. În încheiere: Buletin de știri, Buletin meteorologic.

Ritm intens, lucrări de calitate!

(Urmare din pag. I)

crări cel mult pînă la 30 aprilie.

Dar, am întîlnit și altfel de lucruri care, dacă nu sînt urgent rezolvate, vor duce la neajunsuri. Nu toate unitățile au primit sămînța din hibrizii dubli. „Agrosem"-Buzău, pe măsura capacității de aprovizionare, urma să livreze 60 la sută din sămînța calibrată și 40 la sută sortată și tratată cu insecticide. Unele unități, cum ar fi cele din Mizil, Conduratu, Cotorca și altele, care au ridicat la timp sămînța, au primit-o în întregime calibrată. Altele, care au venit în urmă (și aceasta e o morală) au primit numai sămînță sortată dar netratată contra dăunătorilor. O dispoziție a Consiliului agricol raional Mizil adresată unor cooperative agricole menționează necesitatea tratării semînței cu insecticide. Cei care sînt în cauză trebuie să se deplaseze urgent la raion, să ia repartizare și cu aceasta să meargă la Inotești, unde se află depozitul de insecticide. Apoi, ajunși acasă, să confecționeze un concasor (tovarășii de la consiliul agricol raional spun că se poate face și dintr-un... butoi) cu ajutorul căruia să se trateze sămînța. Cît timp se pierde pe drum și cîți oameni și atelaje sînt scoase din lucru acum cînd volumul lucrărilor e mare! Și apoi există siguranța deplină că tratarea se face în aceleași condiții pe care le-ar fi putut face specialiștii de la „Agrosem"-Buzău? Este necesar ca în această privință inginerii, ceilalți specialiști, să asigure o asistență tehnică corespunzătoare, să dea indicații precise celor care lucrează la tratarea semințelor. Și treaba asta să se facă cu maximum de operativitate.

Interior din muzeul „Aman" din București

Foto: AGERPRES

CRONICA LITERARĂ

Nichita Stănescu: „DREPTUL LA TIMP"

Dacă autorul ar fi avut curajul să elimine din această a treia carte a sa unele poezii, (chiar și dintre cele pe deplin realizate) unitatea ca și claritatea intențiilor poetice s-ar fi impus mai pregnant. Mi se pare că, în ce-l privește pe Nichita Stănescu, asupra specificului poeziei sale se cultivă, mai mult decît îndreptățesc versurile (mai ales cele din ultimul timp), opinii relativ limitate. A-l numi autorul unei viziuni originale a adolescenței, un pictor subtil al acestei vîrste fertile pentru poezie nu înseamnă a nu afirma un adevăr; dar, înseamnă a renunța la un altul ce-și cere drepturile. Aspirațiile sînt mult mai mari și intuițiile poetice vin să ateste capacitatea de a converti în imagine noțiuni abstracte (timpul, spațiu), de a le da expresivitate și emoție într-o interpretare proprie. De la notarea unor senzații și sentimente ale adolescenței, de la o viziune de candoare și gravitate sentimentală, la concentratele meditații despre timp poetul a străbătut etape și a lăsat în urmă experiențe și izbînzi. „Dreptul la timp" se cere, de aceea, privit ca o perspectivă și o tentativă de înnoire și amplificare a registrului ideatic. Prezență afectivă permanentă, concret-biografică (se înțelege, în ipostaza spirituală) poetul se raportează pe sine timpului și spațiului cărora le descoperă semnificații și taine nu cu uimire, nu cu candoare ci cu o maturitate sigură, cu o luciditate severă în care metafora pare doar chintesența unor deliberări complexe. Pe marginea unor scurte poeme din volum se poate glosa mult.

Cred că partea intitulată „Timpul revelațiilor" îl exprimă pe Nichita Stănescu în noua ipostază cel mai exact. Aici „revelațiile" sînt fețe, mereu altele, ale aceleiași aspirații: raportarea la timp și spațiu a emoției, dorința de a concentra și exprima viața, stările ei într-un context filozofic. Poezia sa aspiră la înrudiri cu pictura și mai adesea cu muzica. De aceea, poate, uneori descoperirea „motivului de inspirație" se obține doar recurgînd la titluri care descifrează, ca un subiect al definiției, incifrările metaforice. Cel care comentează și descoperă relațiile între idei și sentimente a trecut de adolescență („cu proaspăt închegate-n aripi oase"), *știe să măsoare timpul prin raportări concrete la utilitatea acestuia, la stratificările pe care le-a adus cu sine prin ani. Trecerea iminentă a timpului e în firea lucrurilor iar sentimentul în fața acestui adevăr nu este deceptionist și nici constatativ. Pe plan biografic poetul își rememorează un timp al* „ceasului cu arlechini" *din care, cîndva, ora a plecat,* „smulgîndu-se-n salturi"*, un timp al dragostei* („existînd din noi, anume, / numai jumătățile-n mișcare / cele întoarse spre lume")*, întîmplată poate cam pe cînd se consumau și „ficțiunile adolescenței" și se producea „despărțirea de o vîrstă" ce s-a petrecut altfel de cum a fost gîndită. Noua vîrstă, a maturității își afirmă sugestiv aspirațiile* („și luam lumina în brațe / ca pe un trunchi de copac, / și-ncercam s-o-nduplec să se lase-ndoită / de mine")*. Acum se năzuie aproape imposibilul,* „nemaiîntîmplatul". *Tocmai în aceste năzuințe se află specificul noii vîrste. Lumina devine evident, un simbol, un pretext de a parcurge „spațiul" timpului pe verticală. „Călătoria" în timpul decantat în urmă se încheie cu o imagine excelentă:* „Sînt zece cranii într-un craniu / Sînt zece femururi într-un femur / Sînt zece orbite într-o orbită / Și totul se ramifică-n jos / Neîntreruptă rădăcină de os / care strînge la sine / moartea neagră, lava neagră, / Sîmburele, timpul dus". *Recompunerile parcurg calea* „înspre ce-a fost din ce va fi", „înspre trecut din viitor". *Pragul la care se oprește poetul privindu-l cu calmă înțelegere, este cel al candorii adolescenței, ce s-a consumat într-un* „transparent ocean". *Aterizarea retrospectivă în „mările" acestei vîrste se obține spectaculos:* „Am căzut în propria mea inimă" *(imagine violentă, de altfel ca și altele în poemele lui Nichita Stănescu, dar care în cazul său par cel mai adesea firești, explicația aflîndu-se în consecvența sistemului imagistic).*

Revenirile și redescoperirile vîrstei candorii, de fapt întîrzierea dulce în această vîrstă, determină o neliniște responsabilă („Ce caut, mă-ntrebam, ce caut / pe luciul vechilor candori"...). *Poetul se smulge* „din mirajul fraged /, rarefiat ca aerul deasupra stîncii" *pentru a adăuga, prin sine, prin prezența sa activă* „încă o prezență / prezentului". *O dată aflată împlinirea și sensurile noii vîrste (deci a unei noi fețe a timpului) afirmarea exclamativă:* „Te iubesc prezent al vieții mele" *este pe deplin justificată. Se rezumă astfel viziunea poetului asupra timpului, optimismul cu care privește înainte. Aceasta ar fi coordonata esențială a concepției sale artistice, care se insinuează în poeme, cîteodată cu suficientă franchețe și netransfigurare metaforică, alteori nuanțat sau chiar prea abstract. Meditația gravă asupra ireversibilității timpului are calitatea de a nu simplifica prin afirmații optimiste, superficiale acest adevăr. Soluția propusă împotriva trecerii timpului este aceea a neîntîrzierii într-o vîrstă, a năzuinței spre împliniri categorice, „solare". Raportările permanente la univers au darul de a sugera dimensiunea nelimitată a datoriilor și aspirațiilor. Într-un poem (Enghidu) necesitatea trăirii intense își află corespondentul în imperativul:* „să ne bucurăm de aceste cuvinte trecînd / de pe o gură pe alta ca un rîu nevăzut". *Sensul căruia trebuie să-i fie subordonată această trăire îl concentrează versul* „există numai ceea ce va fi", *dintr-o altă poezie. Viziunea poetului realizează perpectiva pozitivă pe care o deschide viitorului trecutul de luptă al poporului. Temelia istorică a timpului, temelia lui „ceea ce va fi" se află exprimată în poemul care dă titlul cărții:* „Și el era, întreg / și își primea dreptul la timp /firesc, așa cum primește ochiul deschis / chipul rîzînd sau plîngînd al lucrurilor / Februarie-l veghea". *De la acest moment al istoriei, care va face ca destinul noului născut să fie vegheat de februarie drumul străbătut pînă la exclamația tînărului ce privește cu răspundere și grav lumea* („te iubesc prezent al vieții mele")*, este unic, ireversibil. E de fapt drumul biografiei unei vîrste din care face parte și poetul.*

De la preludiul încurajator din „Dreptul la timp" pînă la a îndrăzni gestul simbolic al „îndoirii luminii" timpul social a cunoscut metamorfoze esențiale. În ele își află izvorul afirmarea optimismului filozofic, profund, al celor mai bune poezii din acest volum, complex și pe alocuri contradictoriu. Căci dacă acestea sînt cîteva din aspectele relevabile (mai numeroase fără îndoială), dacă talentul și originalitatea poetului își pun amprente certe chiar și pe neizbînzi, sînt și cîteva aspecte ce diminuează din emoția și limpezimea poeziilor. Un anume abstractism imagistic fără acoperire emoțională, apelul la simboluri geometrice, amintind modele neintegrate organic viziunii sale („Despărțire de o vîrstă", de pildă), inconsecvențele logice ale unor metafore care duc la incețoșarea intențiilor, versuri reci, parcă făcute și nu trăite la un poet intens afectiv, ca și unele treceri (fără efectul, probabil, scontat) de la metafora stufoasă la versul fără podoabe, refuză unor poeme acel spor emoțional necesar. Văduvite de el, ideile par niște figurine pe care le privim atenți, cu interes dar numai atît. Or, la asta în nici un caz nu aspiră poetul. Se rețin însă lesne profunzimea, virtuozitatea artistică și dorința de a se înnoi „uneltele" poetice prin simplificarea ca și prin anularea versului de prisos. Acestea sînt în spiritul aspirației poetului de a izbuti pe deplin să-și învețe cuvintele „cum se transportă lumea / de la ea însăși / la ea însăși".

NICOLAE DRAGOȘ

A 95-a aniversare a nașterii lui V. I. Lenin

Adunarea solemnă din Capitală

Cuvîntarea tovarășului Gheorghe Stoica

Poporul romîn, alături de întreaga omenire progresistă, aniversează 95 de ani de la nașterea lui Vladimir Ilici Lenin — discipol credincios al lui Marx și Engels, continuator strălucit al învățăturii acestora, genial învățător și conducător al proletariatului internațional, al oamenilor muncii de pretutindeni. Numele lui Lenin se asociază în conștiința popoarelor cu spiritul revoluționar în știință și practică, cu clarviziunea de cristal în descifrarea sensurilor evoluției sociale, cu devotamentul nemărginit față de cauza clasei muncitoare și un neîntrecut talent în organizarea și conducerea luptei împotriva exploatării și asupririi, pentru înfăptuirea celor mai înalte idealuri ale progresului uman.

Lenin — a subliniat vorbitorul — a fost făuritorul primului partid de tip nou, conducătorul și organizatorul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și al statului sovietic — primul stat socialist din lume. Revoluția din Octombrie, zdruncinînd temeliile sistemului mondial capitalist, a avut un adînc răsunet în rîndurile proletariatului și ale oamenilor muncii din întreaga lume, a marcat o nouă epocă în istoria mondială — epoca trecerii de la capitalism la socialism. Mergînd pe calea deschisă în Octombrie 1917, poporul sovietic a înfăptuit programul construirii socialismului și a trecut la construirea comunismului.

Înfrîngerea fascismului german și militarismului japonez, cu 20 de ani în urmă, a avut un rol uriaș în desfășurarea luptei popoarelor pentru libertate și progres social. Formarea sistemului mondial socialist, ca urmare a revoluțiilor victorioase dintr-un șir de țări din Europa și Asia, a adus într-un stadiu nou întregul proces revoluționar mondial, provocînd o spărtură imensă în frontul imperialist.

Dezvoltarea potențialului economic și tehnico-științific al țărilor socialiste, creșterea ponderii lor în economia mondială reprezintă un important factor material al raportului de forțe dintre socialism și capitalism pe plan internațional. Rezultatele activității desfășurate de popoarele din țările socialiste, sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, exercită o profundă influență asupra maselor de oameni ai muncii din statele capitaliste, ele sînt privite cu o caldă simpatie și interes de popoarele noilor state independente, de popoarele care luptă pentru eliberarea lor națională.

Opera istorică a poporului din fiecare țară în parte, făurirea socialismului ridică probleme de o amploare și complexitate nemaiîntîlnite în istorie, a căror soluționare presupune participarea celor mai largi mase la construcția economică și socială, maxima mobilizare și valorificarea tuturor resurselor de care dispune fiecare țară. În condițiile cînd socialismul a ieșit în largul dezvoltării istorice, de o deosebită actualitate este indicația leninistă că „...sarcina constă în a ști să aplici principiile generale și fundamentale ale comunismului la **particularitățile** relațiilor dintre clase și partide, la **particularitățile** dezvoltării obiective spre comunism, particularități proprii fiecărei țări în parte și pe care trebuie să știi să le studiezi, să le descoperi, să le ghicești".

După ce a arătat că întărirea forțelor revoluționare are loc în condițiile agravării crizei generale a capitalismului, vorbitorul a subliniat că în zilele noastre mișcarea revoluționară a clasei muncitoare din țările capitaliste, mișcările de masă pentru democrație, pace, progres social cunosc o mare amploare. Mișcarea de eliberare națională a popoarelor, lupta lor pentru apărarea și consolidarea independenței cucerite, constituie una din marile forțe revoluționare ale contemporaneității. În lupta pentru lichidarea înapoierii seculare și îmbunătățirea condițiilor de trai, o puternică atracție constituie pentru popoarele eliberate ideile socialismului, experiența istorică a țărilor socialiste. Marxism-leninismul s-a dovedit a fi singura teorie în măsură să răspundă la marile întrebări pe care le pune evoluția omenirii, singura teorie care arată drumul construirii unei noi societăți.

În continuare, vorbitorul a arătat că procesul dezvoltării mișcării muncitorești în Romînia este legat indisolubil de pătrunderea și răspîndirea învățăturii marxist-leniniste. „Spre marea mea satisfacție — scria Engels în 1888 către Cercul muncitorilor din Iași — din citirea lucrărilor dumneavoastră am putut să mă conving că socialiștii din țara dumneavoastră acceptă în programul lor principiile fundamentale ale teoriei care a reușit să grupeze într-un detașament de luptători majoritatea covîrșitoare a socialiștilor din Europa și America — teoria creată de defunctul meu prieten, Karl Marx". Lenin se interesa cu multă atenție de frămîntările și luptele sociale din țara noastră. La sfîrșitul primului război mondial el socotea Romînia printre țările pe care revoluția începea să le cucerească; „Flacăra a trecut în Romînia" — scria Lenin în 1918.

Avîntul revoluționar al maselor muncitoare din perioada 1918—1921 punea cu tot mai multă ascuțime problema creării unui partid marxist-leninist. Un asemenea partid s-a constituit la Congresul general al Partidului socialist, care a avut loc la București între 8 și 12 mai 1921. Crearea Partidului Comunist a constituit o victorie istorică a marxism-leninismului împotriva oportunismului și reformismului în mișcarea muncitorească din Romînia.

Vorbitorul a scos apoi în evidență lupta eroică dusă de partid în anii grei ai ilegalității. Partidul a pregătit doborîrea dictaturii militaro-fasciste, a condus lupta maselor pentru putere, urmărind în permanență obiectivele fundamentale ale revoluției. El a privit insurecția armată din august 1944 ca început al revoluției care avea să deschidă Romîniei căile trecerii la socialism. Insurecția victorioasă, instaurarea guvernului democratic, abolirea monarhiei și proclamarea republicii au constituit momente ale procesului revoluționar unic, ale ofensivei neîntrerupte a forțelor populare care au dus la cucerirea întregii puteri politice de către clasa muncitoare aliată cu țărănimea muncitoare și ceilalți oameni ai muncii. Partidul a stăpînit toate formele de luptă, a fost pregătit să treacă rapid de la o formă la alta, în funcție de desfășurarea procesului revoluționar.

Călăuzindu-se după legile generale ale revoluției și construcției socialiste, după adevărurile fundamentale ale marxism-leninismului, Partidul Muncitoresc Romîn a acumulat o prețioasă experiență revoluționară, din care a tras concluzii de importanță principială, a elaborat o politică științifică corespunzătoare cerințelor dezvoltării țării noastre pe drumul socialismului, aducîndu-și contribuția la îmbogățirea experienței colective a mișcării comuniste internaționale.

Vorbitorul s-a referit apoi la rezultatele obținute prin aplicarea consecventă a politicii partidului nostru de industrializare, de cooperativizare a agriculturii, de ridicare permanentă a nivelului de trai și cultural al poporului. Prestigiul Romîniei peste hotare a crescut considerabil, țara noastră manifestîndu-se ca un factor activ al vieții internaționale.

Victoriile obținute de poporul nostru în construirea socialismului se datoresc faptului că avem o călăuză sigură și înțeleaptă — Partidul Muncitoresc Romîn. Un rol uriaș în obținerea acestor victorii l-au avut întărirea continuă a rîndurilor partidului, a unității și coeziunii sale de nezdruncinat, creșterea necontenită a rolului său conducător în toate domeniile de activitate.

Cu multă însuflețire au primit oamenii muncii din patria noastră Hotărîrea recentei plenare a C.C. al P.M.R. cu privire la convocarea celui de-al IV-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn. Eveniment de importanță istorică în viața partidului și a țării, Congresul va face bilanțul marilor realizări obținute de poporul romîn sub conducerea partidului, în perioada 1960—1965 și va adopta directivele privitoare la planul de dezvoltare a economiei naționale pe 1966—1970 și planul de 10 ani pentru dezvoltarea energeticii, care vor deschide noi perspective pentru propășirea continuă a Romîniei socialiste.

În continuare, vorbitorul a subliniat că Lenin a văzut în unitatea clasei muncitoare, a partidelor comuniste, chezășia desfășurării victorioase a luptei revoluționare pentru socialism și comunism. În condițiile epocii noastre, cînd mișcarea comunistă s-a extins în toate continentele, numărînd 43 de milioane de comuniști, cînd are loc procesul de afirmare a rolului determinant al sistemului mondial socialist și al celorlalte forțe antiimperialiste, întărirea unității și coeziunii partidelor comuniste și muncitorești este de o arzătoare actualitate.

Zilele acestea se împlinește un an de la adoptarea Declarației cu privire la poziția Partidului Muncitoresc Romîn în problemele mișcării comuniste și muncitorești internaționale, document de mare însemnătate politică și teoretică. Partidul Muncitoresc Romîn a militat și militează neabătut pentru apărarea și întărirea unității țărilor socialiste, a mișcării comuniste și muncitorești internaționale, pe baza strictei respectări a principiilor și normelor marxist-leniniste. Partidul nostru este convins că deasupra oricăror deosebiri de vederi stă ceea ce unește partidele comuniste și muncitorești — factor infinit mai puternic — și consideră că trebuie depuse eforturi stăruitoare pentru întărirea unității mișcării comuniste sub steagul marxism-leninismului și al internaționalismului proletar.

În politica sa externă, a continuat vorbitorul, Republica Populară Romînă este animată de un înalt simț de răspundere față de interesele păcii mondiale, de respect profund față de dreptul tuturor popoarelor de a-și făuri nestingherite de nimeni și nimic viața pe care o doresc.

Temelia de neclintit a politicii noastre externe o formează prietenia și alianța cu celelalte țări socialiste, linia întăririi continue a acestor relații frățești. Alături de celelalte țări socialiste, de toate forțele progresiste din lume, statul romîn promovează consecvent o politică de zădărnicire a acțiunilor agresive ale imperialismului, de sprijinire a tuturor popoarelor care luptă pentru cucerirea sau apărarea independenței naționale, de solidaritate cu clasa muncitoare din țările capitaliste, de colaborare cu toate țările pe baza principiilor coexistenței pașnice între state cu sisteme sociale diferite. Țara noastră militează pentru aplicarea consecventă în relațiile internaționale a principiilor egalității în drepturi, respectării suveranității și independenței popoarelor, neamestecului în treburile interne, socotind că promovarea acestor principii constituie o cerință esențială a dezvoltării colaborării și apropierii între popoare.

Ca urmare a schimbărilor intervenite în raportul de forțe, în lume s-au creat condiții incomparabil mai bune decît în trecut pentru îndeplinirea năzuinței de pace și progres a popoarelor. O asemenea evoluție întîmpină însă rezistența înverșunată a cercurilor imperialiste, care sînt interesate în cursa înarmărilor și în pregătiri de război, în declanșare de noi focare de neliniște și conflicte în diferite părți ale lumii.

Cu un sentiment de adîncă îngrijorare și indignare crescîndă — a subliniat vorbitorul — este urmărită de opinia publică de la noi intervenția militară a S.U.A. în Vietnam. Alăturîndu-și glasul tuturor forțelor iubitoare de pace, Republica Populară Romînă a condamnat și condamnă cu hotărîre agresiunea imperialistă împotriva poporului vietnamez, cere cu fermitate retragerea trupelor americane din Vietnam, respectarea dreptului exclusiv al poporului vietnamez de a-și hotărî singur soarta.

În zilele noastre, de partea păcii și progresului sînt forțe uriașe: sistemul mondial socialist, mișcarea muncitorească și democratică internațională, noile state independente, cele mai largi pături ale popoarelor. Lupta unită a acestor forțe este condiția hotărîtoare pentru dejucarea uneltirilor agresive ale imperialismului, pentru apărarea libertății popoarelor și consolidarea păcii mondiale.

Trăim într-o epocă în care ideile marxism-leninismului cuceresc inimile și mințile a milioane și milioane de oameni din lumea întreagă, a subliniat în încheiere vorbitorul. Învățăturile lui Marx, Engels, Lenin luminează cu o flacără mereu vie drumul popoarelor, vădindu-și tot mai pregnant forța lor înnoitoare și transformatoare.

Ulianovsk-Smolnîi-Kremlin

Se împlinesc 95 de ani de la nașterea lui Vladimir Ilici. În aceste zile din preajma aniversării, locurile legate de viața și activitatea revoluționară a marelui conducător al proletariatului sînt vizitate de zeci și sute de mii de oameni. Să ne oprim și noi la cîteva din ele.

Pe o stradă periferică din orașul Ulianovsk, Simbirsk-ul de odinioară, se află casa în care și-a petrecut Ilici copilăria. E o casă modestă de lemn. În camera de oaspeți se află o măsuță cu cîteva scaune și un pian, în jurul căruia se aduna uneori familia Ulianovilor să asculte bucăți de Beethoven sau de Ceaikovski, interpretate de mama micului Volodea. În biroul tatălui său, Ilie Nikolaevici, vizitatorii pot vedea o mulțime de cărți: opere ale lui Marx, Cernîșevski, Herzen, Belinski, Tolstoi, Pușkin, Turgheniev.

La gimnaziul din oraș se păstrează pînă astăzi banca în care a stat elevul Vladimir Ulianov.

Simbirsk-ul anilor copilăriei lui Lenin era un orășel patriarhal de negustori. Ulianovsk-ul de azi este un oraș industrial prosper. Aici se produc G.A.Z.-uri, motoare, ciment, încălțăminte. În port, mărfurile încarcă vase care pornesc spre [illegible] pe Volga, în sus, sau coboară spre Caspica. De la 30 000 de locuitori, cît număra Simbirsk-ul de altădată, Ulianovsk-ul de azi a ajuns la 250 000. În fiecare an se dau aici în folosință circa 4 000 de apartamente noi. În fiecare toamnă își deschid aici porțile trei institute de învățămînt superior, o școală superioară de aviație și treisprezece școli medii.

Să poposim acum în orașul lui Lenin de pe Neva.

Smolnîi, statul major al Revoluției. La 24 octombrie 1917 a sosit aici V. I. Lenin pentru a conduce direct desfășurarea insurecției armate. Să urcăm un rînd de trepte, să străbatem un coridor lung pentru a ajunge la sala cu coloane albe intrată pentru totdeauna în istoria Uniunii Sovietice. Fundalul scenei este dominat de un mare portret al lui Vladimir Ilici. Aici, în seara zilei de 25 octombrie 1917 a avut loc cel de-al doilea Congres al Sovietelor la care Lenin a prezentat două rapoarte pe baza cărora au fost adoptate cele două renumite decrete: Decretul păcii și Decretul asupra pămîntului prin care pămînturile moșierești au intrat pentru totdeauna în stăpînirea poporului. Tot aici a fost format a doua zi primul guvern al Puterii Sovietice în frunte cu Lenin.

Să vizităm, tot aici, la Smolnîi, camera în care a trăit și a lucrat Lenin. Totul a rămas așa cum a fost atunci: un perete de scînduri desparte încăperea în două. Dincolo de perete era „dormitorul", dincoace „cabinetul". O simplitate și o modestie care emoționează pe oricine intră aici, vorbește prin graiul mut al lucrurilor despre simplitatea și modestia celui ce a locuit aici.

În sfîrșit, să mai facem un popas la Kremlin, în cabinetul de lucru al lui V. I. Lenin. În centrul încăperii — un birou pe care se află două telefoane, ustensile de scris, un coup-papier, o foarfecă, un bloc-notes cu însemnări, o lampă de birou și sfeșnice cu lumînări pentru cazul cînd se întrerupe curentul. Lîngă birou, un scaun simplu de lemn. Parcă acum s-ar fi ridicat de pe el Ilici pentru a-și pofti vizitatorii să ia loc pe fotoliile de piele așezate de-o parte și de alta a unei mese lungi. Lîngă ușa care dă în fosta sală de ședințe a Consiliului Comisarilor Poporului se află un divan cu spatele înalt, iar deasupra lui — portretul lui Karl Marx. Pe peretele din dreapta și pe o măsuță stau diferite hărți de care se folosea Lenin adesea în anii războiului civil. Aici lucra conducătorul Partidului Comunist și al Statului Sovietic în fiecare zi cîte patru ore dimineața și alte patru-cinci ore după-amiaza. Adeseori rămînea însă pînă noaptea tîrziu. Aici primea el aproape în fiecare zi pe colaboratorii apropiați, ca și pe mulți oameni simpli care veneau cu cele mai diferite probleme. Aici l-a primit în toamna anului 1920 pe scriitorul englez Herbert Wells cu care a discutat despre primul plan de electrificare a Rusiei. Întors acasă, Wells a scris că Lenin „e cuprins de utopia electrificării". „Utopia" Planului G.O.E.L.R.O., comparată cu dezvoltarea ulterioară a energeticii în U.R.S.S., pare astăzi ca un pitic pe lîngă un uriaș.

Locurile pe unde a pășit Lenin în Moscova sînt foarte numeroase pentru că și activitatea desfășurată de el a fost prodigioasă. Numai din 12 martie 1918 pînă la 20 noiembrie 1922, Lenin a vorbit în Moscova și în împrejurimi peste 200 de cuvîntări, în afara rapoartelor prezentate la plenare și congrese. Locurile unde a vorbit de cele mai multe ori sînt Teatrul Mare, Sala coloanelor, Combinatul textil „Trehgornaia manufaktura", fosta uzină Mihelson, astăzi Uzinele „V. I. Lenin", clădirea Sovietului orășenesc Moscova etc.

Oamenii sovietici păstrează și îngrijesc cu sfințenie locurile legate de viața și activitatea lui Vladimir Ilici. Muzeul „Lenin" din Moscova ca și muzeele și casele-muzeu răspîndite în întreaga Uniune Sovietică se îmbogățesc an de an cu noi documente și relicve destinate să evoce generațiilor viitoare personalitatea titanică a genialului învățător al oamenilor muncii de pretutindeni.

SILVIU PODINĂ
corespondentul Agerpres la Moscova

Martorul acelor vremi, obiectivul aparatului de fotografiat sau de filmat a înregistrat, transmițînd generațiilor viitoare, imagini vii din viața și bogata activitate a conducătorului Revoluției din Octombrie.

1919. Sărbătorirea zilei de 1 Mai a adunat în Piața Roșie oameni ai muncii, militari. În mijlocul lor, Lenin. Vorbește, ascultă, întreabă și din nou ascultă cu acea atenție și concentrare atît de caracteristică lui. Obiectivul aparatului fotografic l-a surprins discutînd cu un muncitor, urmărit cu atenție și curiozitate de cei din jur.

Fotografii, imagini de film care au căpătat astăzi valoare de document istoric, îl prezintă pe Lenin aplecat asupra manuscrisului sau vorbind înflăcărat mulțimii, zîmbind sau îngîndurat, calm sau expansiv, îl prezintă în orele de odihnă, ascultînd muzică, sau concentrat asupra unei partide de șah.

Îndemnul lui Lenin

(Urmare din pag. I)

Progresele științei și tehnicii contemporane determină perfecționarea continuă a tehnologiei de fabricație și a însăși structurii producției. De aici și conștiința faptului că rezolvarea sarcinilor desăvîrșirii construcției socialiste implică bogate cunoștințe. Tinerii muncitori, ingineri și tehnicieni ai fabricilor și uzinelor noastre nu pot să nu țină seama de faptul că pentru producția modernă este tot mai necesar să pătrundă adînc taina proceselor tehnologice la care participă, pe care le dirijează. Lenin vorbea adesea de competența tehnică, de necesitatea stringentă de a cunoaște tehnica la nivelul ei contemporan.

Educat de Uniunea Tineretului Muncitor, sub conducerea părintească a Partidului Muncitoresc Romîn, tineretul nostru urmează îndemnul lui Lenin, se apleacă cu rîvnă și pasiune asupra studiului. Cuvintele „Uzina în care toți tinerii învață" sînt spuse cu mîndrie în cetățile de foc ale Reșiței și Hunedoarei, în cetatea chimiei moderne din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, la Galați ori Brașov, la Suceava sau Craiova. Industria noastră socialistă cere cadre cu înalte cunoștințe, care să țină pasul cu cele mai noi cuceriri ale tehnicii. Acestui deziderat îi răspund conferințele, lectoratele tehnice, sesiunile tehnico-științifice, fără a mai vorbi de rețeaua întinsă a bibliotecilor, a cursurilor de ridicare a calificării.

Pe baza sarcinilor trasate de partid, organizațiile U.T.M. desfășoară o largă muncă politică în rîndurile tineretului sătesc, pentru ca el să participe cu toate forțele la dezvoltarea producției agricole vegetale și animale, domeniu în care un rol covîrșitor îl au cunoștințele agrozootehnice. La învățămîntul agrozootehnic de masă participă sute de mii de tineri, membri ai cooperativelor agricole de producție, mecanizatori din G.A.S. și S.M.T. Astăzi este caracteristic faptul că tînărul cooperator sau mecanizator se familiarizează tot mai mult cu studiul metodelor agrotehnice avansate, ascultă conferințe și expuneri, citește frecvent cărți care să-i arate cum să obțină recolte mai mari, dezbate probleme ale creșterii științifice a animalelor, merge la schimburi de experiență.

Cunoștințele acumulate de tineri în cele mai diverse domenii se răsfrîng în activitatea lor productivă, în calitatea muncii efectuate în fabrici și uzine, pe șantiere, pe ogoare, în laborator, integrîndu-se avîntului creator al poporului de desăvîrșire a construcției socialiste.

La întrebarea: „Cum trebuie să învețe tînăra generație comunismul?", Lenin răspundea arătînd necesitatea de a lega fiecare pas al învățăturii, al educației și al pregătirii cu lupta pentru făurirea noii orînduiri. În celebra sa cuvîntare rostită în fața Congresului al III-lea al Uniunii Tineretului Comunist, în octombrie 1920, Lenin îi îndemna pe tineri să se pregătească pentru viață, pentru munca în producție, pentru o activitate socială utilă, valoroasă. „Nu am avea încredere în învățămînt, în educație, în instrucțiune dacă ele ar fi limitate la școală și rupte de zbuciumul vieții" — spunea Lenin, subliniind că nu se poate închipui o societate viitoare fără îmbinarea învățămîntului cu munca productivă. Strînsa legătură a procesului de învățămînt cu practica — principiu pe care partidul și statul nostru l-au pus la temelia școlii noastre — reprezintă calea cea mai bună de educare multilaterală a cadrelor necesare economiei și culturii socialiste.

Organizațiile U.T.M. din școli și facultăți, contribuie tot mai mult la educarea și mobilizarea elevilor și studenților în vederea obținerii de rezultate cît mai bune la învățătură. Ele ajută pe elevi și studenți să-și însușească temeinic cunoștințele de cultură generală și profesionale.

În complexitatea muncii de educare și pregătire a tinerei generații, asimilarea cunoștințelor tehnico-profesionale cerute de nevoile producției industriale și agrare, se integrează armonios procesului de formare a unor oameni multilateral dezvoltați, cu un orizont cultural larg. Ca urmare a unei profunde activități educative, conduse de partid, se formează și se dezvoltă un adevărat om cult, în înțelesul cel mai deplin.

„Poți deveni comunist numai atunci cînd îți îmbogățești memoria cu cunoașterea întregului tezaur pe care l-a elaborat omenirea" — spunea Lenin. Varietatea mijloacelor de cultivare puse la îndemînă de orînduirea noastră socialistă, asigură o informare bogată a maselor de tineri în domeniul politicii interne și internaționale, îi familiarizează cu noile cuceriri ale științei și tehnicii, îi orientează în aprecierea valorilor artistice naționale și universale, din trecut și de azi.

Dar cum să te descurci în vastitatea și bogăția inepuizabilă a științei și artei contemporane, cum să discerni valorile și să eviți inutilul, să lași deoparte ceea ce este vechi, perimat? Acest lucru nu este desigur simplu, și nici ușor. Lenin s-a ridicat hotărît împotriva superficialității, a tendinței de a învăța formule pe de rost. Lenin sfătuia pe tineri să acorde atenție cunoașterii faptelor fundamentale, și concomitent, „prelucrării" tuturor cunoștințelor dobîndite, față de care să aibă o atitudine critică. „Să nu vă încărcați mintea cu vechituri inutile, ci s-o îmbogățiți cu cunoașterea tuturor faptelor fără de care nu poți fi în zilele noastre un om cult".

Aceasta cere însă a depune o muncă temeinică, foarte grea — foarte intensă — după cum se exprima Lenin. În aceasta și constă priceperea de a ne însuși întregul tezaur al cunoașterii umane în așa fel încît concluziile la care ajungem să nu fie ceva învățat pe de rost, ci gîndite, distilate prin propria conștiință, în spirit partinic, în lumina concepției marxist-leniniste — exemplu strălucit de sintetizare a totalității cunoștințelor omenești.

Anii tinereții sînt ani în care sufletul descoperă emoția înălțătoare ce o trezesc arta, valorile universale ale culturii, cînd mintea absoarbe și asimilează cu hărnicie cuceririle științei și tehnicii ducîndu-le mai departe, înfăptuindu-le în viață. Anii aceștia trebuie folosiți din plin, cu voioșie și îndrăzneală, cu rîvnă și entuziasm.

Condițiile minunate de viață, de muncă și învățătură create de partid, dau tineretului posibilitatea să-și pună în valoare întreaga capacitate creatoare, să-și împlinească năzuințele, să se bucure din plin de frumusețea anilor tinereții.

Partidul Muncitoresc Romîn a dat generației noastre idealurile cele mai înalte de viață, învățîndu-ne să muncim și să trăim demn, în chip comunist, să tindem mereu spre perfecțiune morală, să punem toată energia și capacitatea noastră în slujba cauzei mărețe a socialismului. A trăi și a munci în numele acestor idealuri de viață, a lupta cu toată însuflețirea a-nilor tineri pentru îndeplinirea lor înseamnă a răspunde cu pasiune revoluționară îndemnului adresat de Lenin generației tinere: „Învățați, învățați, învățați!".

de peste hotare

Vizita delegației militare romîne în R. S. Cehoslovacă

PRAGA. — Delegația militară romînă condusă de ministrul Forțelor Armate ale R. P. Romîne, general de armată Leontin Sălăjan, care se află într-o vizită de prietenie în R. S. Cehoslovacă a sosit la 21 aprilie la Bratislava. Pe aeroport era aliniată o gardă de onoare.

După intonarea imnurilor de stat ale R. P. Romîne și R. S. Cehoslovace, generalul de armată Leontin Sălăjan, însoțit de generalul locotenent Josef Vosahlo, locțiitor al ministrului apărării naționale a R. S. Cehoslovace, a trecut în revistă garda de onoare.

În cursul dimineții delegația militară romînă a făcut o vizită la Consiliul Național Slovac. În cinstea oaspeților a fost oferit un prînz care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

După-amiază delegația militară romînă a depus o coroană de flori la cimitirul din Zvolen a ostașilor romîni căzuți în luptele pentru eliberarea Cehoslovaciei.

În cursul după-amiezii, delegația militară romînă a făcut o vizită la Comitetul Național regional Banska Bystrica și a depus o coroană de flori la monumentul de la Nemecka, ridicat în memoria victimelor fascismului.

Deschiderea sesiunii Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa

GENEVA. — Miercuri dimineața au început la Palatul Națiunilor, lucrările celei de-a 20-a sesiuni a Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa. Secretarul executiv al comisiei, Vladimir Velebit, a dat citire mesajului adresat sesiunii de secretarul general al Națiunilor Unite U Thant, care subliniază că soluționarea multor probleme internaționale depinde în mare măsură de înțelegerea mutuală și de spiritul de cooperare al guvernelor reprezentate în Comisia Economică O.N.U. pentru Europa.

Mesajul relevă, de asemenea, importanța lărgirii schimburilor internaționale, ca pe o contribuție la activitatea Conferinței Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare.

După ce a trecut în revistă activitatea comitetelor și subcomitetelor Comisiei, secretarul executiv a spus că Comisia Economică O.N.U. pentru Europa a dat posibilitate guvernelor membre să confrunte și să armonizeze experiența lor.

Secretarul executiv a spus în încheiere că dezvoltarea considerabilă a comerțului intereuropean demonstrează utilitatea dialogului este-vest, ale cărui progrese au fost calificate de el ca „prețioase și încurajatoare".

După aprobarea ordinei de zi a sesiunii, delegatul sovietic a ridicat problema admiterii Republicii Democrate Germane ca participantă cu drepturi egale la lucrările Comisiei. În sprijinul propunerii a luat cuvîntul delegatul cehoslovac, iar impotriva ei delegații francez și britanic.

Impotriva prezenței ca observator a unui reprezentant ciankaișist au protestat delegații sovietic și albanez. Delegatul francez a declarat că „locul Chinei trebuie ocupat de reprezentantul guvernului din Pekin". Luînd cuvîntul, șeful delegației romîne, Costin Murgescu, a declarat: „Se discută reprezentarea Chinei la lucrările Comisiei. Delegația romînă declară că singurul guvern care are dreptul să reprezinte China și să-și asume obligații internaționale în numele poporului chinez este guvernul central al Republicii Populare Chineze. Numai reprezentanții Chinei populare sînt în drept să reprezinte China în cadrul O.N.U. și al organismelor sale, inclusiv Comisia Economică pentru Europa. Restabilirea drepturilor legitime ale R. P. Chineze în O.N.U. și organismele sale ar constitui nu numai un act de echitate, dar și soluționarea realistă a uneia din cele mai importante probleme ale vieții internaționale. Delegația R. P. Romîne, a spus vorbitorul, consideră inadmisibilă prezența trimișilor ciankaișiști la lucrările sesiunii Comisiei economice pentru Europa".

Trecîndu-se la alegerea noii conduceri a Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa, la propunerea delegatului britanic a fost ales în unanimitate în calitate de președinte Karoly Szarka, locțiitorul ministrului afacerilor externe al R. P. Ungare. Vicepreședinte a fost ales ambasadorul austriac Emmanuel Treu, propus de delegatul cehoslovac.

PE SCURT

GENEVA. — Șeful delegației romîne la cea de-a 20-a sesiune a Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa, Costin Murgescu, și Nicolae Ecobescu, reprezentant permanent a. i. al R. P. Romîne pe lîngă Oficiul European al Națiunilor Unite la Geneva, au făcut marți o vizită secretarului executiv al Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa, Vladimir Velebit. A avut loc un schimb de păreri asupra problemelor privind ordinea de zi și desfășurarea lucrărilor sesiunii.

TOKIO. — Marți, prințul moștenitor al Japoniei, Akihito, a vizitat Oficiul comercial cu expunere de mostre al R. P. Romîne deschis în cadrul Tîrgului internațional de la Tokio. Oaspetele a fost primit de Ion Obradovici, ambasadorul R. P. Romîne la Tokio, de Gh. Rusu, șeful Agenției Economice a R. P. Romîne, și de Ion Ban, directorul Oficiului. Prințul Akihito s-a interesat îndeaproape de produsele expuse și a făcut aprecieri elogioase cu privire la calitatea acestora. Presa și televiziunea japoneză referindu-se la vizita prințului moștenitor, a scos în evidență posibilitățile multiple de lărgire a schimburilor economice între Japonia și R. P. Romînă.

ACCRA. — La Universitatea de Stat din Ghana s-a deschis un seminar al conducătorilor mișcărilor de tineret din Africa. Delegații din 33 de țări africane vor examina cu acest prilej problemele care se află în fața continentului și tineretului african.

La ședința festivă de deschidere a seminarului s-a dat citire mesajului de salut adresat de președintele Ghanei, Kwame Nkrumah.

HAVANA. — La 20 aprilie au avut loc funeraliile lui Cesar Escalante, membru al Conducerii Naționale a Partidului Unit al Revoluției Socialiste din Cuba, președintele Comisiei de propagandă revoluționară a partidului, care a încetat din viață la 19 aprilie după o grea și îndelungată suferință. La funeralii au participat Osvaldo Dorticos, președintele republicii, primul ministru Fidel Castro, membrii Conducerii naționale a P.U.R.S. și ai guvernului revoluționar, numeroși locuitori ai orașului Havana. La mitingul de doliu a vorbit președintele Osvaldo Dorticos.

DJAKARTA. — După cum anunță Agenția Centrală Telegrafică Coreeană, Kim Ir Sen, președintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene, a părăsit Djakarta, după vizita pe care a făcut-o în Indonezia, la invitația președintelui Sukarno. Kim Ir Sen a participat, de asemenea, la festivitățile prilejuite de cea de-a 10-a aniversare a Conferinței de la Bandung.

KHARTUM. — În Sudan au început miercuri alegeri pentru Adunarea constituantă, care se vor desfășura pînă la începutul lunii mai. În atribuțiile Adunării constituante ce va fi aleasă intră elaborarea unei noi constituții a Sudanului, constituirea parlamentului și formarea unui nou guvern.

Alegerile din Sudan se desfășoară într-o atmosferă politică internă încordată. La ele nu participă populația din cele trei provincii sudice, adică aproximativ 33 la sută din întreaga populație a Sudanului. Organizarea lor numai în cele cinci provincii nordice ale țării pune sub semnul întrebării viabilitatea viitoarei Adunări constituante și capacitatea ei de a rezolva problemele constituționale ale întregii țări. Pe de altă parte, la alegeri, chiar în cele cinci provincii nordice, nu participă unul din cele mai mari partide din Sudan — Partitul democratic popular, care consideră că organizarea lor numai în provinciile de nord aduce prejudicii unității Sudanului.

Comentariul zilei

Implicațiile unei decizii

Hotărîrea guvernului francez de a nu trimite la sesiunea Consiliului S.E.A.T.O. care va avea loc la Londra între 3—5 mai, decît un observator, trebuie apreciată în funcție de doi factori și anume:

1) actualul stadiu al relațiilor interoccidentale și

2) ansamblul situației internaționale.

În ce privește primul aspect, este cunoscut faptul că Franța a adoptat, în numeroase probleme, o poziție diferită de cea a aliaților săi. Divergențele se referă la o arie largă, de la chestiuni **politice** (cum ar fi situația din Asia de sud-est, Cipru sau Congo), **militare** (ca forțele nucleare multilaterale) și pînă la cele **economice** (cum ar fi sistemul monetar occidental).

Legătura între aceste poziții și actuala măsură a Franței privind S.E.A.T.O. este subliniată și de un comentator al agenției oficioase „FRANCE PRESSE" care relevă că **„guvernul francez își manifestă rezerve față de S.E.A.T.O. în același spirit, dacă nu în același mod, în care și-a manifestat rezerve și față de N.A.T.O. În ambele cazuri Franța și-a manifestat precis voința de a-și adopta independent hotărîrile și de a nu se lăsa influențată de o orientare americană pe care nu o aprobă".** Referindu-se tot la ansamblul relațiilor interoccidentale „LE FIGARO" își intitula, plastic, un articol apărut ieri dimineață **„PRIETENII BOLNAVE"**, (în acest articol se comenta atît refuzul Franței de a participa la sesiunea Consiliului S.E.A.T.O., cît și actualul stadiu al divergențelor în cadrul Pieței comune, în lumina recentei scrisori trimise președintelui de Gaulle de către Adenauer). De altfel, în ce privește S.E.A.T.O., este cazul să amintim că încă anul trecut, la sesiunea de la Manilla a acestui pact, Franța a refuzat să se asocieze comunicatului final, ceea ce a provocat și atunci o înăsprire a relațiilor dintre Washington și Paris. Acum, Quai d'Orsay-ul merge mai departe și lasă liber fotoliul Franței în marea sală de ședințe de la Lancaster House, unde se vor desfășura lucrările Consiliului S.E.A.T.O.

În fața acestei situații, se naște întrebarea legitimă dacă Franța nu are intenția să părăsească definitiv S.E.A.T.O. Răspunzînd unei asemenea întrebări care i s-a pus la Bangkok, unde se află sediul S.E.A.T.O., ministrul de externe al Tailandei, Thanat Khoman, a arătat că ar putea fi posibilă o astfel de acțiune. Confirmarea acestei presupuneri vine și din sursă franceză, agenția France Presse apreciind că **„hotărîrea Parisului de a nu participa la sesiunea S.E.A.T.O. nu înseamnă că Franța părăsește oficial organizația, dar că ea se apropie foarte mult de o asemenea hotărîre".**

Într-un comentariu al agenției Reuter se arată că **„în cercurile oficiale din Paris se extinde părerea că viitorul pas** (al Franței n.r.), **l-ar putea constitui părăsirea deplină a pactului S.E.A.T.O". „Hotărîrea franceză anunțată marți** — scrie agenția — **reflectă dorința președintelui de Gaulle de a disocia Franța, pas cu pas, de orice amestec în războiul din Vietnam. El nu este de acord cu politica americană în această regiune și se pronunță în favoarea neutralizării".**

Comentariile specialiștilor în probleme asiatice se referă nu numai la opinia separată a Franței, ci și la influența pe care o va exercita asupra celorlalți membri ai S.E.A.T.O. poziția Parisului. Astfel, „FINANCIAL TIMES" scria ieri că **„efectele pe plan diplomatic ale inițiativei franceze capătă o semnificație specială... Căci, dacă o putere europeană se arată gata să se opună unui război american în Asia, ar fi dificil unor guverne asiatice să nu facă la fel".**

După cum se vede, din aceste aprecieri făcute de un ziar londonez influent, hotărîrea Franței are implicații deosebit de largi. Cu aceasta am trecut, de fapt, le cel de al doilea factor la care ne refeream — ansamblul actual al situației internaționale — în funcție de care trebuie apreciat gestul Parisului. Fiind vorba de o reuniune care se referă în mod deosebit la Asia de sud-est este normal ca problema vietnameză să figureze pe primul plan. În această privință, în declarația publicată la Paris de Ministerul Afacerilor Externe se arată clar că neparticiparea Franței are drept cauză opiniile ei deosebite în ce privește rezolvarea situației din Vietnam, subliniindu-se necesitatea respectării acordurilor de la Geneva din 1954 **„și aceasta, în primul rînd, în interesul populațiilor interesate". „TIMES"** precizează că Franța **„evită să fie obligată să subscrie politicii americane în ce privește Vietnamul".**

De Gaulle — scrie comentatorul agenției U.P.I., Joseph Grigg — **a devenit tot mai nemulțumit de S.E.A.T.O., întrucît el consideră acest pact ca reflectînd pur și simplu politica Statelor Unite față de Asia de sud-est. Așa cum a expus Couve de Murville în cursul recentelor sale convorbiri de la Washington** — continuă agenția — **de Gaulle se opune total politicii americane în Vietnam. El a avertizat în repetate rînduri Statele Unite că, după părerea sa, această politică poate duce la „dezastru".** Subliniind că **„Franța se opune în întregime actualelor atacuri aeriene ale S.U.A. împotriva Vietnamului de nord"**, agenția arată că acțiunea guvernului francez **„atestă că el nu dorește să fie asociat în nici un fel cu politica Washingtonului în Asia de sud-est, atît timp cît ea este continuată pe actualele baze".**

În această lumină nu este de mirare că, atît la Washington, cît și la Londra, hotărîrea Franței a fost primită cu nervozitate „DAILY EXPRESS" remarcînd că declarația Foreign Office-ului care deplînge atitudinea Parisului, este redactată în termeni diplomatici violenți.

P. NICOARĂ

Întîlnire Sukarno-Rahman

KUALA LUMPUR. — S. Kawashima, trimis special al guvernului japonez, a sosit marți la Kuala Lumpur, după ce a luat parte la festivitățile de la Djakarta cu prilejul celei de-a 10-a aniversări a Conferinței de la Bandung.

După cum se știe, trimisul japonez a dus tratative cu președintele Sukarno al Indoneziei, consacrate căilor de soluționare a conflictului dintre Indonezia și Federația Malaeză.

În declarația făcută la sosirea la Kuala Lumpur, trimisul japonez a arătat că președintele Sukarno este în favoarea soluționării problemei pe cale pașnică și că este dispus să accepte formarea unei comisii de conciliere, alcătuită din reprezentanții a 4 țări afro-asiatice.

La scurt timp după sosire el s-a întîlnit cu primul ministru al Malayeziei, Abdul Rahman, cu care a discutat aceeași problemă.

La sfîrșitul convorbirii, Kawashima a anunțat că primul ministru malayez a acceptat să se întîlnească cu președintele Sukarno. În interviul acordat exclusiv agenției France Presse trimisul japonez a subliniat că întîlnirea va avea loc în cea de-a doua săptămînă a lunii mai, la Tokio.

Kawashima rămîne în capitala Malayeziei 2 zile, în cursul cărora se va întîlni și cu alte oficialități malayeze pentru a discuta posibilitățile de rezolvare pe cale pașnică a problemelor ivite în relațiile dintre Indonezia și Federația malayeză

REPUBLICA SENEGAL. La punctul de vaccinare preventivă din orașul Dakar, capitala țării

TUNISIA. Studenți ai Universității din Tunis în timpul orelor de curs.

Demonstrațiile de la Seul continuă

SEUL. — Manifestațiile de prostest împotriva tratativelor japono — sud-coreene, care se desfășoară în Coreea de sud, de mai multe zile, au continuat miercuri. 300 de studenți ai școlii de marină din Pusan au demonstrat pe străzile orașului. Poliția a intervenit pentru a-i împrăștia pe manifestanți, arestînd 15 dintre aceștia.

Pe de altă parte, din Seul se relatează că fostul președinte sud-coreean, Yun Po Sun, lider al opoziției, a adresat o scrisoare deschisă generalului Hamilton Howze, comandantul forțelor S.U.A. din Coreea de sud, în care protestează împotriva furnizării de către armata americană de grenade lacrimogene și fumigene, folosite de poliția sud-coreeană pentru împrăștierea manifestațiilor antiguvernamentale, desfășurate în cursul săptămînii trecute.

Noi atacuri aeriene asupra R. D. Vietnam

HANOI. — După cum transmite agenția vietnameză de presă V.N.A., șeful Misiunii de legătură a Înaltului comandament al Armatei Populare Vietnameze a adresat președintelui Comisiei internaționale de supraveghere și control din Vietnam un mesaj de protest în care face cunoscut că în noaptea de 20 spre 21 aprilie avioane cu reacție americane și sud-vietnameze au efectuat 7 raiduri asupra teritoriului R. D. Vietnam. Au fost bombardate și mitraliate numeroase localități și zone populate.

Agravarea crizei cipriote

NICOSIA — Agențiile de presă informează că în capitala cipriotă domnește o pronunțată tensiune politică. „Atmosfera la Nicosia, transmite agenția France Presse, este din nou la fel ca în timpul celor mai grele zile".

Agravarea crizei la Nicosia se datorește după cum se știe, violării de către ciprioții turci a acordului de încetare a focului la „linia verde" care separă cele două comunități din acest oraș, urmată imediat de o serie de contramăsuri ale guvernului cipriot, între care blocarea tuturor intrărilor și ieșirilor din sectorul turc.

Ziarele cipriote informează, că datorită gravității situației, președintele Makarios și-a amînat pentru luna viitoare vizita pe care trebuia s-o facă la 26 aprilie la Atena.

Situația nou creată în Cipru a dat naștere la o vie activitate diplomatică. La Nicosia, comandantul forțelor O.N.U. din Cipru, generalul Thimaya, și reprezentantul special al secretarului general al O.N.U., U Thant, în Cipru, Carlos Bernardes, a avut miercuri o întrevedere cu vicepreședintele Ciprului, Kuciuk, și cu alte personalități cipriote turce. La Atena, ambasadorul turc Turan Tuluy, a avut o întrevedere cu ministrul de externe grec, Stavros Costopoulos cu care a analizat situația din insulă, precum și noua înăsprire intervenită în relațiile greco-turce, ca urmare a hotărîrii guvernului de la Ankara de a expulza pe toți cetățenii greci aflați în Turcia. În cursul aceleași zile, Costopoulos a primit succesiv pe ambasadorul Angliei la Atena, Ralph Murray, și pe însărcinatul cu afaceri al S.U.A., Norbert Anschuetz.

Înfruntarea din Costa Rica

Spectrul unei lovituri de stat planează deasupra orașului San José și este la fel de primejdios ca și ploaia de cenușă așternută periodic pe străzile capitalei de vulcanul Irazu, din vecinătate. Ministrul siguranței publice din Costa Rica, Mario Quires, a informat Adunarea legislativă despre existența unui complot îndreptat împotriva actualului guvern, iar liderul partidului de guvernămînt, Alberto Canas, a confirmat că *„situația din țară este foarte gravă"*. El a subliniat că guvernul este în posesia unor date sigure în legătură cu unele planuri de atentate împotriva „unor politicieni". La scurt timp, a fost anunțată descoperirea unui grup de ofițeri aparținînd cercurilor de extremă dreaptă care intenționa să organizeze o rebeliune.

Efervescența politică care s-a accentuat în ultima vreme este pusă de observatori în legătură cu pregătirile ce se fac în țară în vederea viitoarelor alegeri prezidențiale și parlamentare, programate să se desfășoare în februarie 1966. Scopul loviturii de stat ar fi acaparare puterii de către reprezentanții celor mai reacționare cercuri politice ale țării. Aceste cercuri se bizuie pe organizația paramilitară de tip fascist „Mișcarea Costa Rica liberă", care ar urma să joace rolul principal în plănuita lovitură de stat. Mișcarea este calificată de către cercurile progresiste din țară ca fiind *„un pericol pentru instituțiile publice"* și *„un aparat de represiune în slujba marilor cercuri economice din țară"*. În fruntea acestei organizații se află fostul ministru al siguranței, Frank Marshall, destituit în 1963. El se bucură de sprijinul elementelor de extremă dreaptă — inclusiv al liderilor Partidului Uniunea Națională, foștii președinți Otilio Ulte și Mario Echandi.

Țară mică sub raportul întinderii și al populației, Costa Rica, are tot ce-i trebuie pentru ca poporul ei să trăiască în îndestulare. O atestă chiar numele țării: Costa Rica, în spaniolă „țărmul bogat". Ținutul este într-adevăr bogat. Clima generoasă dă posibilitatea să se cultive cafea, banane, cacao, trestie de zahăr și alte culturi tropicale. În subsol se găsesc de asemenea, minerale utile: se extrage aur, magneziu, bauxită. Dar jaful practicat de monopolurile străine, între care „United Fruit", subminează economia țării. După cum a făcut cunoscut Banca Centrală din Costa Rica *„în prezent s-a creat cea mai grea situație economică din întreaga istorie a țării"*. Iar cercurile interesate în exploatarea și pe mai departe a bogățiilor țării, fac tot ce pot pentru a frîna mișcarea populară, care amenință să pericliteze pozițiile oligarhiei locale și ale monopolurilor străine.

Cercuri tot mai largi ale opiniei publice costa-ricane protestează împotriva intenției forțelor reacțiunii de a instaura în țară un regim militaro-polițienesc. *„Dacă se va produce o lovitură de stat militară, dacă va fi instaurată forța și teroarea* — a declarat Marcial Aguilus, președintele partidului „Alianța Popular Socialistă" — *noi nu vom sta cu brațele încrucișate"*.

V. URSU

Anglia: Dispute în urma abandonării proiectului „TSR-2"

O variantă a Odiseei lui „Concorde" a luat naștere de curînd și, bineînțeles, tot în Anglia. Este vorba de hotărîrea guvernului britanic *de a renunța la construirea bombardierului nuclear „TSR-2".*

Implicațiile acestei renunțări sînt multiple și ele fac în prezent obiectul unor discuții aprinse în cercurile politice engleze. O problemă dificilă este aceea a înlocuirii avionului al cărui proiect de construire a fost abandonat. La cine va face Anglia apel? Răspunsul nu s-a lăsat de loc așteptat. Chiar în ziua cînd ministrul de finanțe al Angliei, James Callaghan, a declarat în Camera Comunelor că Anglia a abandonat proiectul bombardierului supersonic britanic „TSR-2", ministrul apărării al S.U.A., Robert McNamara, a făcut cunoscut că în locul lui „TSR-2" englezii vor cumpăra avioane americane de tipul „F-111-A".

Hotărîrea guvernului englez a provocat reacții violente din partea opoziției conservatoare. Purtătorul de cuvînt al acesteia, Cristopher Soames, a pretins că renunțarea la „TSR-2" va afecta foarte serios, atît industria aeronautică britanică, cît și înzestrarea forțelor aeriene britanice. El a susținut, de asemenea, că proiectatul avion „TSR-2" are calități superioare avionului american „F-111-A". Soames a cerut guvernului să publice o „carte albă" în care să se precizeze ce angajamente și-a luat Anglia față de Statele Unite, ce sume implică acestea și pe ce durată se acordă creditele. Deputatul conservator a contestat cifrele citate de ministrul apărării, după care înlocuirea bombardierului „TSR-2" cu avionul american „F-111-A" reprezintă o economie de 300 milioane lire sterline. În sfîrșit, Soames a apreciat că cumpărarea avioanelor americane cu dolari va avea „un efect dezastruos" asupra balanței de plăți a Angliei.

Deși moțiunea de cenzură împotriva guvernului, depusă de conservatori, a fost respinsă cu o majoritate de 26 de voturi, laburiștii au adoptat tactica prudenței. Abandonarea proiectului „TSR-2" a fost prezentată mai ales sub aspectul ei financiar. Din acest punct de vedere, a arătat ministrul britanic al apărării, Denis Healey, „TSR-2" nu justifică cheltuielile considerabile din partea guvernului. Ministrul a arătat că problemele legate de înlocuirea avionului „TSR-2" sînt analizate de guvern „în interdependență cu angajamentele în domeniul militar și cu politica externă". La rîndul său, ministrul aviației civile, Roy Jenkins, a subliniat că abandonarea proiectului „TSR-2" nu subordonează aviația britanică Statelor Unite ci constituie „o condiție necesară pentru o colaborare largă cu Europa și îndeosebi cu Franța".

Multă prudență a manifestat guvernul englez și cînd a fost vorba de cel mai delicat aspect al afacerii: înlocuirea avionului abandonat. În ciuda formei declarației a lui McNamara cu privire la achiziționarea avionului american „F-111-A", ministrul englez al apărării a declarat că guvernul nu s-a hotărît încă dacă să opteze pentru cumpărarea bombardierului american. El a arătat că hotărîrea guvernului în această privință va fi luată numai după o revizuire completă a problemelor apărării ale Angliei, mai ales a așa-numitelor angajamente britanice de peste mări, revizuire ce va fi făcută în cursul acestei ceri.

Întrucît numeroși reprezentanți ai stîngii laburiste au cerut ca Marea Britanie să-și reducă „obligațiile de peste mări", pentru ca folosirea aparatelor asemănătoare celui de tip „TSR-2" să nu mai fie necesară, Healey, ministrul apărării, a precizat că s-ar putea ca înlocuirea avionului „TSR-2" să nu mai aibă loc.

ION D. GOIA

BELGIA. Aspect din piața circulară de pe strada la Loi din Bruxelles

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 17.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".